BrumBác

Časopis pro členy, příznivce a kamarády oddílu
TOM Medvědí stopa Holešov

DUBEN 2006 číslo 1

Proč vlastně časopis?

Bylo nás 19, dnes je nás přes 45. Pro náš klidný a pohodlný oddíl TOM 19132 Medvědí stopa Holešov začala nová éra bouřlivé existence, v níž, jak pevně věřím, budeme s to naplnit dny nás všech, především však všech nových, alespoň tak bohatě jako tomu bylo doposud. Ba dokonce bohatěji!!!!! Neboť to, co dříve leželo na bedrech dvou, tří lidí se dnes může rozložit na bedra početné skupinky vedoucích a rádců, kteří za ta léta činnosti v oddíle získali spousty cenných zkušeností. Přišel čas je uplatnit! Je na nás všech, abychom oddílu Medvědí stopa udělili nový rozměr a obohatili jeho činnost o nové dosud nevídané podniky. Malou částí tohoto nového rozměru by měl být i oddílový časopis, od kterého si slibujeme, že bude zviditelněním naší pupeční šňůry, která nás všechny spojuje. Věřím, že bude společným příspěvkem do historie našich životů.

Oddílový časopis je také jeden z bodů „Jedenadvacítky", hry, do které jsme se Strécem na sněmu vedoucích TOM ve Svitavách **2006** přihlásili i náš oddíl. Podrobnosti k této hře najdete rozpracované uvnitř tohoto čísla nebo na stránkách oddílu – www.tom.medvedistopa.zde.cz .

No a v neposlední řadě se taky těším, až si někdy za 40 let, v době strojů a robotů, vytáhnu ze skříně velkou truhlu a z ní zažloutlé listy tohoto časopisu a budu vzpomínat na dávné dny naplněné v kruhu svých nejlepších kamarádů.

Šk.

Události dní budoucích:

- **PÁ 5.5. – PO 8.5.** – **KUSALÍNO** – vícedenní pobyt na asociační (TOMácké) základně v Beskydách (akce celého oddílu).

- **PÁ 12.5. – NE 14.5.** – Školení hlavních vedoucích táborů – Stréc, Tata a Lucka
- **PÁ 19.5. – NE 21.5.** – **Indiánské totemy** - Ochozy u Bílavska
  Již 5. ročník tradiční mezioddílové 24 hodinové bojové hry, kterou pořádá náš oddíl pro starší členy. (veloši)
  Maloši dvoudenní výlet (sobota a neděle) také na Ochozy.
- **PÁ 26.5. - NE 28.5.** – **Bambiriáda** Zlín – Celorepubliková akce pro děti. Náš oddíl se bude spolupodílet na prezentaci celého spolku Asociace TOM.
- **PÁ 16.6. - NE 18.6.** – **EXPEDICE** „Zámky a jeskyně Moravského krasu" (veloši)
- **PÁ 7.7. - SO 22.7.** – **„Novohradský sendvič"** aneb **Pěšmo-loďmo-pěšmo** po Jižních Čechách – putovní tábor 2006. Pěšmo po Novohradských horách, loďmo po řece Vltavě z Vyššího Brodu do Boršova, pěšmo okolí České Kanady. (veloši)
- **PÁ 1.9.2006** – **1. schůzka po prázdninách !!!!!** 15:00 na kovárně

Poznámka: O případných změnách tohoto plánu, např. přibivších akcích, budete včas informováni. Není možné vše předpokládat s naprostou přesností. Díky za pochopení.

Události dní minulých:

Velikonoční vycházka

A bylo to tu! Dne 15.4.2006 jsme měli domluvenou velikonoční vycházku. Ráno bylo krásně a sluníčko svítilo už časně. Sraz u kovárny byl na 9.00 a tak jsem vyrazil z domu už 8:50, abych vše pěkně stihl. Když jsem točil tu zatáčku u zámku uviděl jsem stádo lidí, které postávalo před klubovnou. Pomalu jsem se blížil k nim a postupně jsem zjišťoval sestavu účastníků: pes Bora, Kuba, Stréc, Tata, Hakl, Lucka, Míša Kaulová, Neználek, Pauel Paseuka, Maka, Brůča, Jindřiška, Miška Dvořáková, Tereza, Danča, Míša Ondráčková a nakonec já. Z nových malochů se ukázali Peťa, Kuba, Milan, Kuba syn Emilův, Kuba a Honza. To je zajímavý, vždycky mi stačil jeden řádek na sestavu a teď normálka 3 řádky.

Takže. Cesta začala vykročením směrem k Želkovu. Šlo nás docela hodně a děcka dělaly nepořádek všude kolem. Lítaly jak utržení z řetězu, ale tak to má být. První velký zájem dětí vyvolal most přes Rusavu, kde si Bora musela zaplavat a děti ji ohromně obdivovaly. Pak cesta pokračovala dál. Aby se nikdo nenudil, tak Kuba začal vysvětlovat pravidla hry jménem Pískaná. Až to všichni pochopili ujala se slova Lucka, která ochotně chtěla pískat. Všichni s napětím čekali kdy začne a ona, tak na rozehřátí, zapískala u boudy. To je jasné, že se všichni schovali za ní. Na rozcestí pod Želkovem pískala podruhé a tam už to bylo o hodně těžší, ale stejně většina přežila. Potom se pískalo ještě mnohokrát, ale bohužel s velkým politováním si již nepamatuji kdy, kde a jak to dopadlo. Nicméně na Želkově jsme si příjemně zasedli na trávník. Rozbalili svačinky od maminky a krásně pojedli. Až byli všichni dostatečně sytí, Kuba nařídil všem, aby se rozdělili na dva teamy. To trvalo dlouho, ale nakonec se tak stalo a Kuba vysvětlil pravidla

další hry. A hra byla taky úplně hrubá. Jak je ten klacek v zemi a my se kolem toho musíme obtočit 10x a pak ještě doběhnout zpátky. Aspoň byla sranda. Vyhrál to tým 2 a jeho vítěznou fotku můžete vidět v galerii na webových stránkách. Pak jsme si šoupli repete, ale bohužel se stejným výsledkem. Pak nám cesta pokračovala dál směrem k Zámečku. Zase jsme hráli Pískanou, ale teď už pískal Hakl. K Zámečku jsme došli celkem v dobrém stavu. Poslali jsme děcka na dřevo a starší zatím udělali opýkací klacky . Až se oheň sám rozdělal, začali jsme si opékat špekáčky a začaly pravé hody. Byli jsme tam docela

dlouho a tak jsme čas vyplňovali hraním nějakých improvizovaných her s děckama. Pak se ale začala hrát hra o batoh. To byla drsná hra úplně hrubá. Zase dva týmy na konci s nerozhodným výsledkem. Ještě jsme taky hráli na schovku a pak hurááá domů. Ke klubovně jsme přicházeli s maličkým zpožděním, takže někteří z rodičů už trpělivě čekali na svoje prcky. První společnou výpravu jsme tedy přežili a hned další den byla na programu další. Tentokrát za proutky na tatary…

…Vycházka na proutky

A bylo to tu! Další den 16.4.2006 se konala jenom taková procházka na proutky. Sraz u klubovny asi nikoho nepřekvapí. Byl na 9:00. No a tak jsem znovu vycházel z domu v 8:50 abych všechno krásně a pohodově stihl. Tu noc jsme spali v klubovně takže jsem byl ještě trochu nevyspaný. Nicméně u klubovny stálo znovu a opět stádo lidí v podobném složení. Dnes cesta směřovala zase a opět na Želkov, ale jiným směrem. Šli jsme jenom pod kopec, abychom nasbírali proutky na pondělí. Tentokrát s námi nešla Bora, takže přechod přes most byl klidnější než v sobotu. Asi zhruba na stejném místě jsme začali hrát Pískanou, ale s jednou výraznou změnou. Pískal Kuba. Po necelé půlhodině jsme došli na místo, na kterém už po dlouhá léta proutky sbíráme. Vzali jsme nože a hurá sbírat. Bylo tam toho dost. Každý si nasbíral do zásoby, aby se pak nemusel vracet, kdyby se něco pokazilo. Pletení zvládali jenom někteří a tak jsme se všichni sesedli a učili se od těch, co to uměli. Já sám jsem osobně dělal svůj první tatar. Každý rok jsem se na to vybodl a zahodil ten svůj nepodařený pokus. Některým se povedl tatar víc, ale některým míň. Cestou zpátky to byla zase Pískaná. Nejlepší to bylo, když jsme šli kolem zahrádek. Tata zahučel v zápalu hry do potoka a byl úplně durch. Ale za to vyhrál. Ke klubovně jsme došli dřív než v sobotu. Víkend nám skončil a už nás jenom čekalo pondělí, kdy holky dostaly pěkně na zadky, jak to má být, aby nám neuschly!

Pro TOM Medvědí stopu sepsal oba tyto články Iktome

BOYARD

V sobotu 22. 4. 2006 pořádal bystřický TOM Pawnee akci zvanou Boyard! Samozřejmě že náš oddíl nemohl chybět ☺. Ráno okolo sedmé jsme měli srázek na holešovském nádru, tam jsme se spočítali, koupili lístky a vyjeli vstříc novým dobrodružstvím. V Bystřici jsme se přemístili ke klubovně pořadatelů a vyčkávali jsme, až to všechno vypukne. Když jsme se všichni sešli tak jsme se rozdělili na skupiny. Od nás jsme měli dvě: maloši s Kubou a my veloši. „Lídři“ týmu (u nás Iktome), si šli vylosovat obálku se vzkazem v morseovce, ve kterém bylo psáno, že máme najít po celé Bystřici (!) objekt s číslem popisným 340 (maloši 522), kde bude ukrytá obálka s další zprávou. To byla v podstatě jediná indicie kterou jsme měli. Takže jsme se rozeběhli do uliček Bystřice. Bloudili jsme, bloudili a jediné co jsme našli, byly domy s č.p. 339 a 341, ale 340 prostě nikde ☹. Po odhlasování našeho týmu jsme rozbalili nápovědu, za kterou nám sice strhli nějaké minuty, ale která nám prozradila místo,kde byla obálka ukryta. Byla to restaurace v Zahájeným, která to číslo neměla nikde viditelně ani jinak napsané. Obálka byla taky na místě, kde by mě ani nenapadlo se podívat, Iktomeho ale jo. Byla za tabulí, přibitou na zdi restaurace. Z mapky v obálce jsme se dozvěděli, že prvním stanovištěm je zřícenina hradu Chlum nad Bílavskem, tak jsme teda šli. A po mírném bloudění i došli. První úkol byla lanová dráha. Než jsme se ale pustili do plnění úkolu, museli jsme počkat než ji prolezou bystřická družstva, která dorazila před námi. Nakonec jsme úkol stejně nesplnili ☹. Dráhu zdolal jen Ikto s Makou. Vydali jsme se tedy na další stanoviště, ke kaplička nad Slavkovem. Po cestě tam jsme narazili na dobré typsony, když jsme šli kolem takovýho statku, tak slyšíme: „Heeeej!!“, tak jsme se vrátili a vidíme ty tři pány jak sedí u stolu, před sebou prázdný tuzemák a ptají se nás, co hledáme. Tak jsme jim řekli, že hledáme stráň. Oni se hned dali do vysvětlování. První, že je to tam a tam, druhý na to, že to by nás poslal někam do pr….(Prasinek),, a že máme jít tam a tam a třetí, že nám to raději ukáže ☺. Ukázal nám cestu a my šli dál. Došli jsme na stanoviště a ve velkém fofru jsme úkol splnili a jako indicii jsme dostali leteckou mapku Kroměříže. Kluci hned věděli, že je to místo „X“ Kroměříž, ale přišlo nám to příliš jednoduché proto jsme si nebyli „stopro“ jistí. Prudkým tempem jsme vyrazili na Hostýn, další stanoviště. Tam bylo za úkol vypít litr studené hostýnské vody. Ten jsem přeskočili a vydali se na Skalné, v pořadí již čtvrté stanoviště. Úkol zněl tak, že všichni členové se musí slanit po skále. Tenhle úkol jsem chtěla hlavně já a Erik přeskočit. Nápad jsme ale neprosadili a šli jsme do toho. Docela jsem se bála, docela

hodně. Hlavně, když jsem se podívala pod sebe. Nakonec to byla docela pohodička a získali jsme další indicii (místo „X“ navštívil v roce 1340 Karel IV.). Vykročili jsme k dalšímu stanovišti, na Klapinov. Tam byl úkol ve stylu PC hry miny, ten jsme nedali ☹. Šli jsme ale s úsměvem dál na Obřany. Po cestě jsme potkali ještě neroztátý sníh, na který si všichni šáhli a někteří do něj dokonce hupsli. Po „pěkném“ kopci nás čekalo stanoviště č. 6 a úkol rozdělat oheň tak vysoký, aby přepálil provázek natažený mezi dvěma stromy ve výšce asi metr nad zemí. Na to jsme se necítili a pokračovali jsme proto dál. Trochu jsme se sekli a nevěděli jestli vpravo nebo vlevo. Měli jsme už pořádný hlad až některým kručelo v břiše, že? A tak nebylo rozhodování moc dlouhé, riskli jsme to a trefili jsme! Docela jednoduchý úkol, přiřadit stopy ke zvířatům, se nám asi jako jediným nepodařilo splnit ☹. Gulášek jsme ale dostali! Řeknu vám, guláš jsem si v životě takhle nevychutnala. Najezení jsme se vydali na další stanoviště, na posed, kde čekali „našáci“ (Stréc, Lucka a Honza). Ti nám lehce dali najevo, že to co si myslíme, je opravdu místo „X“. Na úkol jsme se tedy vykašlali. Při cestě z osmičky na devítku, složil Iktome s Valinem píseň „Lásko, podej mi pivo.“ Devítku, jsme ani neměli v úmyslu dělat, Maka si ale chtěl zaplout na „lodičce“ a tak jsme do toho nakonec šli. Indicie zněla: „v místě „X“ se narodil zpěvák Karel Kryl“.

Desítku jsme našli díky pronásledování bystřičáků. Jim to ale vůbec nevadilo. Desátý úkol, jakési střílení, jsme sabotovali a vydali se vstříc pokladu. Jelikož jsme měli splněných jen 5 úkolů měli jsme nejvíc času, tudíž i největší šance na nalezení pokladu, což se nám bohužel nepovedlo. Poklad byl totiž ukryt velmi rafinovaně, pod stromem a ještě k tomu v hovínkách. Jelikož jsme ale měli ten nejvyšší čas, tak mohl Maka poklad = dort se znakem Kroměříže rozkrát. Vyšlo myslím úplně na všechny a my jsme jako bonus dostali papír, co byl pod dortem, ten si nejvíc vychutnal Valin. Celá hra byla u konce a my starší holešováci jsme se rozloučili a vydali se na vlak, maloši jeli dřívějším ještě před nalezením dortu, protože hra se „trošku“ protáhla. My měli relativně čas, vlak nám jel totiž až 20:57 a tak jsme si po cestě zahráli hru „Bomba, povodeň, rallye“. Před odjezdem nás ještě Stréc pozval na kofču, ale pak už jsme plně znavení vyjeli směr Holešov. V Holešově jsme se rozloučili a vydali se ke svým domovům. I když jsem byla unavená jako asi ještě nikdy, tak se mi Boyard strašně líbil a těším se na další.

Míša (Freckle)

Vybavení na cesty pro nejmenší…

Batoh - Eclipse 50

- rozměr : 30 x 19 x 75 cm
- materiál : rhombus ripstop 600D H/D + 100% polyester 600D H/D
- hmotnost : 1,79 kg
- objem : 50 litrů

- zádový systém podložený 3D prostorově tkaným
- materiálem a překrytý sí'tovinou pro lepší odvětrávání
- dvoukomorový
- výškově natavitelný zádový systém
- ramenní a horní stabilizační popruh
- hrudní popruh / polstrovaný bederní pás
- boční kompresní popruh
- přední popruhyk připevnění dalšího materiálu, cepínu
- dvě prostorné boční kapsy na zip / dvě boční kapsičky
- **cena : 1.090,-**

Spacák - Mummy 200

- váha : 1,3 kg
- rozměry v zabaleném stavu : Ø 21 x 39 cm
- výška : 190 cm
- teploty (°C) : +20 / 0 / -7

- klasický mumiový spací pytel
- podšívka z kvalitní 100% přírovní bavlny pro příjemný spánek
- vynikající poměr kvalita – cena / obousměrný zip se dvěma jezdci
- otvírání shora i zespoda pro dokonalou regulaci teploty
- přezka na suchý zip proti samovolnému rozepnutí zipu
- krycí léga zipu zabraňuje pronikání chladu zipem / anatomicky řešená stahovací kapuce
- uzavíratelná vnitřní kapsa na doklady a drobnosti / možnost spojení dvou spacích pytlů (L+P)
- velmi lehký a skladný, sbalitelný do velmi malého objemu
- poutka k zavěšení spacího pytle při sušení a skladování
- kompresní obal umožňuje stlačení až o 60%
- **cena : 690,-**

Pokusili jsme se pro vás vybrat některé vybavení, které jsme považovali za nejrozumnější z toho, co jsme objevili. Zmiňované výrobky se dají zakoupit buďto v Kroměříži v obchodě Sedmikráska (specializovaný obchod na tábornické vybavení, něco jako army shop), který najdete přímo na hlavní kroměřížské ulici 1. máje, kousek před pedagogickou školou (směrem od Holešova) nebo se dají objednat i přes webové stránky www.spacaky-stany-batohy.cz. Doporučujeme však raději obchod. Pracuje v něm jeden náš kamarád, který ví spoustu informací o různém vybavení, takže vám může poradit i s dalšími věcmi jako třeba s botami apod.
Pokud zvolíte raději cestu internetu tady jsou ještě nějaké dobré adresy, na kterých můžete získat informace o vybavení do přírody:
www.rockpoint.cz (velmi přehledné, dobrá orientace, detailní popis i s cenou, dětská kolekce)
www.hudy.cz
www.prooutdoor.cz
www.alpisport.cz

Snad si vyberete!!!!!

Hraničářův deník – I.

Kalendář říká, že Jaro je tady. Čas, kdy všude kolem nás začíná rašit nový život.
Nahlédněte spolu s námi do hraničářova deníku a učte se s námi poznávat a znát přírodu a život matičky Země. Bude se vám to jistě hodit do různých oddílových aktivit a her. Toto okénko jistě ocení i starší oddíloví členové, především hraničáři samotní, kteří jistě opráší své znalosti do cechovních zkoušek. Budeme zde ukazovat nejen rostlinky, ale také drobné tvory, kteří žijí kolem nás, protože kdyby jich nebylo: „Zemřeli bychom na samotu ducha"!!!

PRIMULA VERIS - prvosenka jarní

lidový název - petrklíč

Původ: Vyskytuje se téměř v celé Evropě, zasahuje až na Kavkaz, blízké druhy rostou i ve východní Asii. U nás roztroušeně až hojně po celém území. Dorůstá výšky až 30 cm.
Charakteristika: Prvosenka jarní je dobře známou léčivou rostlinou, oddenek a kořeny obsahují saponiny, ze kterých se připravují především prsní čaje. Některé druhy prvosenek řadíme dokonce k ohroženým druhům. Roste ve světlých listnatých lesích a v lesních lemech, v dubohabřinách, doubravách i bučinách a suťových lesích.

PETASITES ALBUS - devětsil bílý

Latinské označení "petasites" vzniklo ze slova "petasos" = sluneční klobouk, pro své veliké listy (devětsil lékařský).
Původ: Téměř celá Evropa, na severozápadě chybí.
Charakteristika: Devětsil bílý roste v příkopech, podél lesních cest a potoků, u pramenišť hojně, v nižších polohách je vzácný. Je to vytrvalá, silně páchnoucí rostlina, se šupinatou lodyhou vysokou za květu do 30 cm, za plodu do 80 cm. Příbuzný druh devětsil lékařský (*Petasites hybridus*), který se vzhledem poněkud liší od bílého, se využívá jako léčivka.
Ve středověku se devětsil stal hlavním prostředkem proti moru, v současnosti se kořen ve veterinární praxi přikládá na rány, v lidovém léčitelství se devětsilu používá především při onemocnění dýchacích cest.

TUSSILAGO FARFARA - podběl lékařský

Původ: Výskyt je soustředěnější v severní polovině Evropy a téměř chybí na západním pobřeží Evropy. V ČR roste na celém území od nížin po hory, na Slovensku taktéž.
Charakteristika: Podběl patří ke klasickým a lidovým poslům jara. Květ podbělu je tradičně využíván v lékařství především ve formě čajových směsí pro odkašlávání, odhlenění dýchacích cest. Obsahuje slizy, flavonoidy, alkaloidy, fenolické kyseliny. Protože je však droga při dlouhodobém užívaní pro organismus nebezpečná (hlavně alkaloidy), nelze sušený podběl dnes zakoupit ani jako součást čajových směsí. Podběl je vytrvalá jarní bylina s dlouhým oddenkem, ze kterého vyrůstá šupinatá lodyha až 15 cm vysoká. Roste nejčastěji na hlinitých a mírně vlhkých půdách, náspech, polích, příkopech.

FICARIA VERNA - orsej jarní

Původ: Orsej jarní roste v koloniích na vlhkých stinných místech, v hájích, parcích, křovinatých porostech, v lužních lesích a na březích vodních nádrží a potoků. Je rozšířen po celé Evropě až po Ural. Jeho výskyt ukazuje na nekulturní porosty. Hnojením mizí.
Charakteristika: Již ve středověku známá léčivá bylina, používaná při kožních chorobách, k zástavě krvácení, při hemoroidech. Mladá nať obsahuje velké množství vitamínu C, proto se přidávala do jarních salátů. Jeden list vyzkoušet můžete, ale všechny druhy pryskyřníkovitých jsou známé svou jedovatostí, takže v žádném případě není dobré se jimi přejídat!

HEPATICA NOBILIS - jaterník podléška

Původ: Rozšířen ve střední Evropě a zasahující do Středomoří, částečně i do Asie. V Česku od západu na východ až po Hanou a Moravskou bránu.
Charakteristika: Jedna z prvních na jaře kvetoucích bylin. Roste v prosvětlených listnatých a smíšených lesích na kamenitém a hlinněném podkladu. Kvete brzo na jaře od března do dubna modrými, někdy i bílými květy, které za neslunečného dne jsou zavřené a rostlina je téměř přehlédnutelná. Je léčivý, užíval se při nemocech jater a žlučníku. Pokud se lépe podíváte na jeho listy, dojde vám, jak získala tato rostlina své rodové jméno – trojlaločné listy připomínají játra a tato skutečnost také dříve předurčila, že se jaterníkem budou léčit nemoci jater. Jeho druhové jméno podléška (a jeho lidové názvy podlístka nebo podlíška) jsou zase odvozeny z toho, že tato bylina často roste pod lískami.

ANEMONE NEMOROSA - sasanka hajní

Původ: Evropa (kromě nejjižnějších oblastí), východně zasahuje až po střední Povolží, u nás hojný druh.
Charakteristika: Tato vytrvalá bylina vysoká 10-15 cm je nehodnotnou složkou porostu, protože obsahuje jedovatý alkaloid.. Podle některých údajů stačí ke smrtelné otravě 30 exemplářů sasanky hajní. U citlivých lidí způsobuje šťáva z této rostliny puchýře. Dráždí oči a má pálivou chuť. Její plný rozvoj probíhá na jaře před olistěním stromů. Roste v listnatých a smíšených lesích, na vlhčích loukách a pastvinách, hojně od nížin až do podhůří, roztroušeně i v horách. Rostlina je jedovatá, v minulosti se používala v léčitelství, především jako přísada do koupelí. Usušením sasanky její jedovatost mizí.

… zprávy z Medvědího brlohu

(Oddílový klub deskových her)

BANG!

Drazí přátelé a kamarádi,
Představujeme vám oddílovou hru loňské zimy, která je stále perlou našeho herního vkusu. Kolik hodin a večerů už jsme s ní strávili na divokém západě, ve snaze odbouchnout šerifa nebo ho naopak i za cenu vlastního života ubránit. Nespornou výhodou této luxusní karetní záležitosti je hlavně to, že ji může hrát až 8 lidí najednou. V tomto počtu je taky nejzábavnější!!! Bang! Bang!

!!!! „Jedenadvacítka“ !!!!

Jedenadvacítka je nová dobrovolná celorepubliková soutěž pořádaná ústředím, do které jsme se jako oddíl přihlásili. Jedná se o hru v níž můžou oddíly sbírat body v 21 oblastech souvisejících s jejich činností. No a kdo bude mít jednoduše těchto bodů na **konci srpna** 2006 nejvíc, tak ten vyhrává. Ceny jsou finančního rázu a rozhodně stojí za to!!! No uvažte v naší kategorii B, kam jsme z hlediska počtu členů zařazeni to dělá: „Vítězný oddíl v kategorii B (velký oddíl nad 25 členů) bude odměněn poukazem v hodnotě 35 tisíc korun, druhé místo bude dotováno částkou 25 tisíc korun, třetí 15 tisíc korun. Čtvrté a páté místo bude odměněno tábornickým či turistickým vybavením.“

Vzhledem k tomu, že v soutěži je zatím přihlášeno jen 14 týmů (celkem v obou kategoriích), řekl bych, že by stálo za to se do této hry pořádně obout a pokusit se dosáhnout hodně vysoko. **Co vy na to?????**

Je nás spousta a když si každý vezme třeba jen jednu oblast, o kterou se bude zodpovědně starat, máme pěkné šance. Čekám na vaše rozhodnutí!!!!! Zapojte se prosím naplno do činnosti oddílu, který nám už tak dlouho vnáší radost do života!!!!

Doufám, že se najde dost odvážlivců, kteří se budou chtít skutečně a aktivně podílet a ne se jen spanile vést!

Body můžeme získávat v těchto oblastech:

1. <u>Pravidelná činnost</u> - **Maximum je 10 bodů za měsíc**
   Obdrží je oddíl, který uspořádá každý měsíc 4 schůzky oddílové nebo družinové, a 4 další akce (výlet, plavání, společná návštěva tělocvičny atd.)
   Úměrně nižšímu počtu akcí se budou body snižovat.
2. <u>Pestrost akcí</u> – **Maximum je 30 bodů za celý rok** (bonus)
   Získá je ten oddíl, který prokáže, že se zaměřuje na více druhů turistiky, aktivit, činností.
3. <u>Oddílový časopis</u> - **Maximum je 30 bodů** (bonus)
   Za kvalitní a všestranný časopis, který vyjde alespoň 3krát ročně, má alespoň 4 strany, podílejí se na něm krom vedoucích i děti a teenageři a je šířen mezi členy oddílu.

4. **Tradiční akce - 10 bodů za každou uznanou tradiční akci**

Za tradiční lze považovat takovou akci, která má nejméně 5. ročník a patří k dobrým, zajímavým a hojně navštěvovaným akcím pořádaným oddílem, optimálně s přístupem pro rodiče a spřízněné duše oddílu.

Příklady: vánoční nadílka, dobročinná sbírka, která se každým rokem opakuje, tradiční pochod pořádaný oddílem, tradiční divadelní či filmová přehlídka atd.

5. **Tábor - Maximem je 30 bodů**

Za kvalitní tábor, nejméně 7denní. Maximum v této kategorii bude 90 bodů za maximálně tři tábory (různé, nikoliv jeden dělený třítýdenní tábor). Hodnocena bude doložitelná úroveň (náplň, hra, prostředí atd.), v pořádku musí být vyúčtování i to, že šlo tábor vedený akreditovaným vedoucím, tábor řádně vyúčtovaný v oddílovém účetnictví.

6. **Cesta do zahraničí –Maximum: 30 bodů** (bonus)

Jednorázový bonus max. 10 bodů získají ti, kdo uspořádali zahraniční výpravu, minimálně víkendovou, s nejméně 5 účastníky vč. vedoucích.

Prokazatelně recipročí akce bude hodnocena 20 body, zde maximum 40 bodů. Pobyt cizinců u nás je třeba prokázat (proběhlý, nikoliv plánovaný, lze započítat pobyty recipročních partnerů v předchozích dvou letech).

7. **Účast na centrální akci - Jednorázový bonus 10bodů**

získají ti, kdo se jakýmkoliv způsobem zúčastnili (min.2 osoby z oddílu) sněmu, Českého poháru nebo Mistrovství ČR v turistických závodech, Kukly, oslav výročí spolku, Železného tomíka či jiné centrálně vyhlášené akce.

Kameny jsou hodnoceny v jiné kategorii.

8. **Pořadatelství akce pro spolek - Maximálně 20 bodů**

za pořadatelství centrální akce (akce s republikovým dosahem), **10 bodů** za akci krajskou typu uzlařských regat, regionálních srazů, hecbojů atd. Celkem lze dosáhnout max. 30 bodů, oba typy akcí lze kombinovat. Za spolupořadatelství je **polovina bodů**, tzn. 10 nebo 5 za každou akci, max. 15 bodů.

9. **Pořadatelství akce pro veřejnost** - Maximum **15 bodů** za akci

pro ten oddíl, který pořádá akce pro veřejnost- turistické pochody, akademie.

Započítávají se nejvýše dvě akce, max. tedy 30 bodů. Za spolupořadatelství je poloviční bodový zisk.

10. **Pomoc přírodě - Maximum 30 bodů**

Lze realizovat průběžně, i jako jednotlivé podniky. Akce zaměřená na pomoc přírodě bude hodnocena 10 body. Lze započítat jednu akci osvětovou, důraz na konkrétní, praktickou pomoc v přírodě.

11. **Vlastní web**

Oddíl, který má vlastní, aktualizovaný web, může získat **maximálně 10 bodů.**

12. **Výchova oddílových nástupců**

Oddíl, který systematicky vychovává oddílový dorost, může získat **max 30 bodů.**

Hodnocena bude pravidelnost akcí pro teenagery, invenčnost, schopnost neotřele motivovat oddílovou mládež, a to jak v teoretické, tak praktické rovině. Výchovná činnost musí být v souladu s cíly našeho sdružení a nesmí být v příkrém rozporu s vzdělávací metodikou Asociace TOM.

13. **Účast členů oddílu na letních táborových školách**

Oddíl, který má ve svých řadách aktivního absolventa LTŠ, získá za každého takového absolventa **10bodů.** Pokud tento absolvent prokazatelně vede oddíl, zvyšuje se bonus na **15 bodů**.

Započítávají se všechny LTŠ za posledních pět let

14. **Dobročinnost - Maximálně 30 bodů.**

Ten oddíl, který prokazatelně koná dobročinné, charitativní akce, který je má ve svém programu a je schopen prokázat (články v tisku, fotodokumentací) tuto aktivitu, bude ohodnocen max. **10 body** a jednotlivou akci.

15. **Ekonomická soběstačnost - Max. 20 bodů**

Oddíl, který nečeká s nataženou rukou na centrální dotaci, ale je schopen doložit příjmy od sponzorů, získá podáním vlastního grantu například městskou či krajskou dotaci, sbírá sběr či léčivky a prokazatelně výše uvedené doloží, získá bonus do 20 bodů.

16. **Korektnost databáze, korektnost vyúčtování**

Nula bodů tomu oddílu, který včas a v pořádku odeslal databázi členů a který řádně vyúčtoval dotace, zejména případné zálohy.

Záporné body až do **minus 20** tomu oddílu, jehož evidence a účetnictví vykazují nedostatky.

17. **Významný spolkový čin**

Oddíly, jejichž členové v minulosti výrazně zasáhli v dobrém slova smyslu do spolkového dění s dopadem na celým spolek, mohou získat bonus až do 20 bodů.

18. **Kroj, užívání spolkových symbolů**

Oddíl, který přispívá k dobrému jménu asociace tím, že šíří její symboliku, může získat maximálně **10 bodový bonus.**

19. **Zvelebování spolkového majetku**

Oddíl, který bezplatnou prací svých členů pomůže při budování základen, může získat bonus **max. 20 bodů.**

Oddíly, které na základnách „odpracovávají“ přidělené materiální vybavení, mohou uplatnit toto kritérium jen tehdy, když prokáží podíl práce, který vysoce překročí jejich povinnost.

20. **Spolupráce s ostatními spolky v obci, kraji.**

Bonus do 10 bodů získá ten oddíl, který prokáže, že spolupracuje s jinými nestátními neziskovými organizacemi při výchovných, táborových i zábavných akcích, které jsou v souladu s posláním asociace a programem oddílu.

Je myšlena jak spolupráce v krajských uskupeních dětí a mládeže, tak spolupráce ryze neformální.

21. **Je o nás slyšet!**

Dobrý oddíl, který umí svou činnost „prodat“, nejen kvůli penězům, ale i kvůli vylepšení obecného povědomí o tomících a neziskových aktivitách vůbec, může získat v této podmínce až **20 bodů.**

Patří sem články do Tomíka, Turisty, místního i regionálního tisku, vysoce hodnoceny jsou články v tisku celostátním či průnik do televize či rozhlasu.

Galenské kroniky

…V nedávné době dorazila do přístavu Brago v Galenském království loď s početnou skupinou dobrodruhů odněkud z jihu. Říkalo se mezi lidmi, že snad pochází z Jihozemě, země, v níž se před pár měsíci probralo netušené zlo, které ji celou zahalilo v temnotu. Bylo jen málo těch, co přežili. A tak není divu, že se tato skupinka stala terčem zájmu mnohých historiků a kronikářů našeho království, kteří se snažili zjistit, co se v Jihozemi doopravdy stalo. Podařilo se nám objevit staré zápisky Tarfeina ze Siaronu, které povídají o osudech oněch dobrodruhů ještě předtím, než byli donuceni temnými silami opustit své domovy…

Iktome - válečník z rodu krollů a jeho osudy

Narodil jsem se na sklonku jara, 15. den měsíce Kvetoucích luk roku 4646 v Jižních horách království Gerindor. Otec mi zemřel už v mých 2 letech a znám ho jen z vyprávění mé matky, se kterou jsem žil. Mé dny příjemně ubíhaly a dávaly mi poznat krásný a klidný život. Avšak idyla trvala jen do mých 12 let. Toho roku (4658), krátce po oslavách sklizně, se k nám začaly dostávat divné zprávy ožívající dávné mýty o ničivém zlu, které se rozšíří do celého světa a pohltí ho. Nikdo jim ale nevěřil, byli jsme příliš bezstarostní. Až do onoho dne, posledního v měsíci Lovu, kdy naši osadu hluboko v horách napadli tvorové, které jsem do té doby v životě nespatřil.

Vraceli jsme se s mým kamarádem z neúspěšného lovu, když v tom lesem zazněl příšerný zvuk, který nám nahánět strach. Schovali jsme se v hustém křoví. Nemohli jsme se ani pohnout. Zvuky sílili, a stejně tak i strach v nás. Zdálo se to jako krutá věčnost, než jsme skrze spleť větví spatřili ohavné a hnusné tvory, kteří zvuky působili. Bylo jich mnohem víc než jsem dokázal napočítat. Strach přemohla na chvíli odvaha a já s mým kamarádem jsme tryskem vyrazili zpátky do vesnice. Pronikavé skřeky blížící se hrůzy však neustávaly, ale byly nám stále v patách. Doběhli jsme do vesnice a křičeli ze všech sil. Všichni muži, mladí i staří a některé ženy, u nás krollů mají totiž odvahou a sílou blízko k mužům, popadli své zbraně a v několika málo vteřinách stáli připraveni bránit naše domovy. Ale naše osada byla příliš malá a našich krollů příliš málo,

abychom mohli čelit takové přesile. Ohavní tvorové už z dálky střílelí ze svých luků, a tak většina z našich byla mrtvá dřív než dorazili do vesnice. Hrstka těch, co měli štěstí, mezi nimi i já, stačila prchnout mezi stromy a zachránit alespoň holý život. Nepřátelé nikoho nešetřili. Díval jsem se na to z dálky. Byl jsem schovaný za mohutným smrkem a byl jsem zbabělý se vrátit. Viděl jsem poprvé umírat lidi, a když jsem zahlédl jak jeden z nich usekl mé matce hlavu, začal jsem utíkat. Měl jsem oči plné slz a běžel jsem bůhví kam. Po dlouhém a bezmocném útěku mě únava povalila na zem a usnul jsem. Když jsem se probudil, byl všude klid. Zůstal jsem sám uprostřed lesů a hvozdů, daleko pod horami, kde jsem ještě včera tak spokojeně žil. Měl jsem na sobě jen koženou vestu a kalhoty, a po celém těle plno šrámů. Neměl jsem ponětí, kde přesně jsem. Připadal jsem si ztracen. Sedět na místě však nemělo smysl, a tak jsem sešel ještě kousek dolů z kopce a uslyšel vodu. Po sluchu jsem se dostal k potůčku, který si tekl klidně krajinou. Napil jsem se a vydal podél něj. Brzy vytékal z lesů na volné prostranství. Rozhlížel jsem se kolem a pokoušel se vzpomenout, kde to jsem, ale marně. V tom jsem za sebou uslyšel kroky. Otočil jsem se tak prudce až jsem málem upadl a v němém úžasu jsem hleděl do očí mého děda. Byl jsem v tu chvíli nejšťastnější kroll na světě. Můj děd byl v mnoha bitvách a vždy dokázal vyváznout bez úhony a podařilo se mu to i tentokrát. Věděl hned co dělat a kudy jít. Dovedl nás do bezpečí města zvaného Kotač, v němž žilo plno různých ras i povolání. Tam jsme si dopřáli zasloužený odpočinek, který však rozhodně netrval dlouho…

Hned druhý den mě uprostřed noci probudil řev, skřek a povyk. Vyběhl jsem se podívat co se děje a spatřil záplavu skřetů, a daleko strašnějších potvor, jak se hrnou do města. Město bylo místy v plamenech a odevšad bylo slyšet třeskot mečů. Popadl jsem vše co jsem měl a vyběhl do ulic s cílem dostat se co nejrychleji mimo město. Úplně jsem zapomněl na dědečka, kterého jsem od toho osudného večera už nikdy nespatřil.

Utekl jsem tedy s malou skupinkou do okolních lesů, kde jsme se schovali. Tady už ale začíná zcela jiné dobrodružství, o kterém možná někdy příště…

Osudy Iktomeho, válečníka z rodu krollů,
těsně než opustil Jihozem
líčí zápis Siaronského kronikáře Tarfeina

VÝZVA!!!!!! k sekci Příběhy z dračí sluje – Galenské kroniky.

Na předchozích stránkách jste mohli sledovat osudy Iktomeho, válečníka z rodu krollů. Byla to první část příběhu, kterým bychom vám rádi zpříjemnili čtení tohoto časopisu. Ovšem do Kotače zmítajícího se počínající válkou se v ten samý čas dostali i další ze skupiny dobrodruhů, kteří pak Kotač opouštějí společně nebo se setkávají v lesích jeho okolí a vydávají se na dlouhou cestu do Lendoru a dále do světa jako přátelé.
Proto bych rád vyzval další z hráčů Dračího doupěte, aby se s námi podělili o svůj život, který žily jejich postavy před tím, než se dostaly do města Kotač.

- red -

HRY A SOUTĚŽE! HRY A SOUTĚŽE!

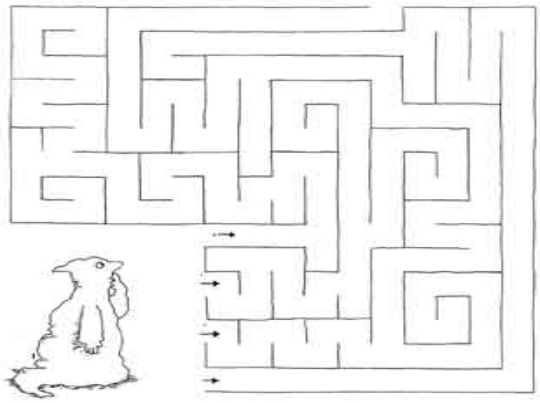

Malé strašidýlko se ztratilo a neví, kudy ven z bludiště. Poraď mu, kterou cestou se má dát.

Zrcadlový hlavolam

Podívej se dobře na obrázky. Na první pohled vypadají stejně, jen zrcadlově otočené. Při pozorném sledování jistě najdeš 7 rozdílů. Obrázky vybarvi. Vymysli dětem jména.

Kreslené vtípky pro radost

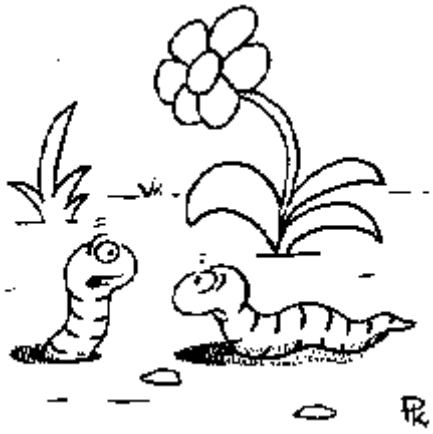

Brácha není doma. Šel kolem takovej hodnej pán a vzal ho s sebou na ryby.

Řekl jsem ti, aby jsi se držel lesních bobulí. Včely nejsou blbý.

Pozor ! Pozor ! Hlavní soutěž

1. čísla:

Jak už jsem zmiňoval v úvodu nárůst členské základny je velkolepý a oddíl by měl získat novou dimenzi a ….
No prostě jde o to, že by bylo dobré vytvořit něco reprezentativního, co by nás pojilo a odlišovalo od druhých. Něco ojedinělého, něco tak úžasného jako naše stará oddílová trička.
A tedy: nová oddílová trička nebo košile!!! A nejen to. Mám taky v plánu udělat oddílové kloboučky popřípadě kšiltovky.
Vyhlašuji tedy soutěž o nejlepší návrh na tyto oddílové symboly. Tedy buďto na trička, košile, kloboučky nebo kšilty. V mini dotazníku, který najdete uvnitř tohoto čísla se můžete vyjádřit k tomu, který symbol byste nosili nejraději. Myslím, že při současném počtu členů budeme moci udělat to i to, tedy i trika i košile, kloboučky i kšiltovky, takže pište vaše preference. Já osobně asi začnu šetřit a udělám si oddílový úplně MEGA komplet a koupím si snad všecko……aji šálu?…….PĚKNĚ, PĚKNĚ!!!!
No nic tedy vymýšlejte, kreslete, tvořte a noste vaše návrhy. Soutěž probíhá do konce května a na vítěze čeká super odměna. Jednak dostane zdarma symbol dle vlastního výběru (tedy triko, košili, kšilt či klobouček) a navíc velký pohár v cukrárně Vendula dle chuti.
Nutný detail: Oddílový symbol by měl zachovávat oddílové barvy, tedy modrou a žlutou v tmavých odstínech (nicméně buďme shovívavý, pokud bude jinak život je změna) a taky, a to už povinně, musí obsahovat symbol asociace TOM.
Je to jednak z důvodu náležitosti k celému spolku a jednak z důvodu plusových bodů v Jednadvacítce (bod 18). Takže hurá do toho!!!! (do konce května!!!!)

Taky ještě stále platí soutěž: Název pro časopis! Tak navrhujte, protože stále nejsme spokojeni a doufáme, že se brzy v něčí hlavě objeví dokonalý název pro tento oddílový občasník. Odměna za název je pohár zdarma!!! Šk.

A na závěr jedno vzpomínkové foto z oddílové historie!

„Píše se 14. září roku 2002 a TOM Medvědí stopa vyráží na trasu Holešovské „50“ jako zahajovací akci své činnosti v novém školním roce. Hned po startu všichni z přítomných ztratí světlo z očí a jsou vedeni tmou až na Přílepský hrad, kde je čeká spousta her a dobré opýkání…“

Tohle číslo vám přinesli všichni z Kačerova za vydatné pomoci Chipa a Dejla a taky Gedžitky. No teda abych mluvil jmenovitě: velký dík patří Iktomemu, který napsal článek z akce a první příspěvek do Dračí sluje. Hlavně mu však patří poděkování za velkou ochotu, protože toho napsal daleko víc než je tu uvedeno. Taky moc děkujeme za příspěvek Míši a Brůčovi. Na výsledku se také podílel Chroustálek (šlechetný to počítačový stroj) a moje maličkost.

den vydání: 5.5. 2006 Do grafické podoby pro vás spáchal Šk.